

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 32Ek/963/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121298567
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121298567.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: Q. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXX, XXX XX N., proti povinnému: Q. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXX/X, XXX XX I., t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby Ilava, Mierové nám. 1, 019 17 Ilava, o vymoženie pohľadávky vo výške 6151,93 Eur, vedeným u súdneho exekútora JUDr. Ing. Jozef Buri, so sídlom exekútorského úradu Ku Bratke 3, 934 05 Levice, pod sp. zn. 306EX 637/21, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 32Ek/963/2021 zo dňa 09.11.2021, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1/ Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 21.04.2021 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 6151,93 Eur na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 3T/80/2010 zo dňa 18.01.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3To/66/2018 zo dňa 16.09.2020.

2/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 09.11.2021 rozhodnutie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. V odôvodnení uviedol, že povinný žiadal zastaviť exekúciu z dôvodu, že hoci uznáva nárok oprávneného, jeho finančná situácia mu neumožňuje splácanie jeho dlhov a v najbližších rokoch ani nebude lepšia. Vo výkone trestu nie je zamestnaný a jediný zdroj financií potrebných na základné životné potreby má od svojich rodinných príslušníkov. Zároveň prehlásil, že nevlastní žiaden hnutelný, alebo nehnuteľný majetok, výnosom predaja ktorého by uspokojil čo i len časť svojich dlhov. Navrhol preto, aby bola exekúcia zastavená alebo odložená s tým, že mu bude poskytnuté číslo účtu oprávneného, na ktoré bude môcť zasielať finančné čiastky po tom, ako sa situácia povinného zlepší. Ďalej uviedol, že neexistuje dôvod, prečo by mal platiť exekútorovi a platbám tohto druhu sa bude vyhýbať, pretože k splneniu dlhu nie je nevyhnutá asistencia súdneho exekútora. Oprávnený s návrhom povinného na zastavenie a odklad exekúcie nesúhlasil.

3/ Za použitia ustanovení § 45 ods. 1, § 46 ods. 1 písm. a/, 61k ods. 1, 2 a 5, § 61l ods. 3 a 4 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) vyšší súdny úradník posúdil návrh povinného ako návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, ktorý má odkladný účinok a zároveň konštatoval jeho nedôvodnosť. Povinný sa neopiera o tvrdenia, ktoré by zakladali jeden z dôvodov zastavenia exekúcie. Neboli doložené žiadne vecné dôkazy, ktoré by popierali existenciu záväzku povinného voči oprávnenému. Inštitút zastavenia exekúcie za súčasne platnej právnej úpravy (v súvislosti s novelou Exekučného poriadku účinnou od 01.04.2017) je zakotvený v ust. § 61k a § 61n Exekučného poriadku, keď o zastavení exekúcie z dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku rozhoduje súd a z dôvodov ustanovených v § 61n ods. 1 Exekučného poriadku rozhoduje súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie. Súd o zastavení exekúcie rozhodne,

ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo ak bol exekučný titul zrušený alebo je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, alebo ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Zmena vykonaná vyššie uvedenou novelou Exekučného poriadku nastala aj v otázke posudzovania nemajetnosti povinného ako dôvodu vedúceho k zastaveniu exekúcie. Kým podľa Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 obligatórne rozhodoval o zastavení exekúcie v prípadoch nemajetnosti povinného súd, od 01.04.2017 toto rozhodovanie prešlo do kompetencie súdneho exekútora povereného vykonaním exekúcie. Súdny exekútor tak v zmysle ust. § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku vydá upovedomenie o zastavení exekúcie v prípade exekúcie vedenej na majetok fyzickej osoby, ak sa do piatich rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora. Proti takému upovedomeniu Exekučný poriadok pripúšťa podanie námietok účastníkov konania v zákonnej 15-dňovej lehote od jeho doručenia, pričom exekučné konanie sa končí doručením upovedomenia o zastavení exekúcie súdu za predpokladu, že námietky podané neboli. Posúdenie nemajetnosti povinného z dôvodu povinným tvrdenej súčasnej nepriaznivej finančnej situácie, ktorá mu neumožňuje splácanie dlhov pre nedostatok finančných prostriedkov a majetku, teda dôvodu vedúceho k zastaveniu exekúcie spadá v zmysle vyššie uvedeného do rozhodovacej činnosti súdneho exekútora povereného vykonaním exekúcie, ktorý po vykonaní všetkých zákonných postupov pre zisťovanie majetku povinného môže dospieť k záveru, že je tu daný dôvod zastavenia exekúcie a to z dôvodu, že nebol zistený majetok alebo príjmy povinného, ktoré by podliehali exekúcii a ktoré by postačovali aspoň na úhradu trov exekútora, v čoho dôsledku súdny exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie a jeho doručením súdu sa exekúcia zastavuje. Vzhľadom na to, že orgány verejnej moci musia konať podľa článku 2 ods. 2 Ústavy SR len v medziach a v rozsahu stanovenom zákonom, exekučný súd nemôže zasiahnuť do pôsobnosti zverenej zákonom súdnemu exekútorovi a preto v predmetnej veci mu neprináleží rozhodovať o zastavení exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného. Vychádzajúc z uvedeného a zo skutočnosti, že zo strany súdneho exekútora nemajetnosť povinného nebola preukázaná a to jednak aj z dôvodu, že zákonná lehota piatich rokov odo dňa začatia exekúcie ani objektívne uplynúť nemohla, súd nemohol návrhu povinného vyhovieť a exekúciu zastaviť. Pokiaľ povinný žiada o odklad exekúcie vyšší súdny úradník opätovne poukázal na súčasnú právnu úpravu uplatňovanú v exekučnom konaní začatom po 01.04.2017, podľa ktorej o odklade exekúcie rozhoduje súdny exekútor (nie súd) a len ak sú naplnené predpoklady ustanovené v § 61h a nasl. Exekučného poriadku. Ako už vyššie uviedol, exekučný súd nemôže zasahovať do právomoci súdneho exekútora a preto v danej procesnej situácii nemá oprávnenie ani o návrhu povinného na odklad exekúcie rozhodnúť. Nakoľko povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, vyšší súdny úradník ho ako nedôvodný podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. O trovách exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nerozhodoval, nakoľko oprávnený ani povinný si nárok na ich náhradu neuplatnili.

4/ Proti rozhodnutiu podal povinný sťažnosť. Uviedol, že s výrokom súdu nesúhlasí. I keď nárok oprávneného nespochybňuje, mal za to, že súd sa nedostatočne vysporiadal s jeho návrhom na zastavenie exekúcie a preto dospel k nesprávnemu rozhodnutiu. Súčasťou jeho návrhu boli informácie a listinné dôkazy preukazujúce skutočnosti, že je momentálne vo výkone trestu odňatia slobody s ukončením dňa 06.12.2033, rozsudkom Okresného súdu Galanta (16P/312/2014 z 06.50.2015) má určenú vyživovaciu povinnosť voči jeho dvom deťom, okrem tejto exekúcie má ďalšie exekúcie, ktoré v súčasnosti nedokáže splácať, jeho príjem tvoria sporadické príspevky jeho rodinných príslušníkov pokrývajúce iba základné životné potreby a nevlastní žiaden hmotný ani nehmotný majetok. Súdu tak vydokladoval svoju finančnú situáciu, teda preukázal svoju úplnú platobnú neschopnosť a fakt, že sa nachádza v hmotnej núdzi, pričom sa vzhľadom na platové možnosti vo väzení jeho finančná situácia v blízkom časovom horizonte ani nezlepší. V prípade zaradenia do práce bude prednostne uspokojovať dlh na výživnom a exekúcie podľa evidovaného poradia. Uvedené skutočnosti podľa neho plne odôvodňujú zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, nakoľko reálne bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Nesúhlasil ani s názorom súdu, že vzhľadom na novelu Exekučného poriadku, účinnú od 01.04.2017, prešla právomoc zastaviť exekúciu z dôvodu nemajetnosti výhradne na exekútora. Ustanovenie § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku je práve ten zákonný inštrument, ktorý súdu poskytuje priestor na rozhodnutie v súlade s jeho návrhom. Preto žiadal sťažnostný súd, aby napadnuté uznesenie zrušil a návrhu na zastavenie exekúcie vyhovel.

5/ Oprávnený sa k sťažnosti nevyjadril.

6/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

9/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

10/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Tu sudca poukazuje na ustanovenie § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv.

11/ Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia sudca konštatoval, že vyšší súdny úradník správne posúdil, že nemajetnosť povinného nepredstavuje v tomto štádiu dôvod zastavenia exekúcie. V uvedenej veci tvrdenia povinného nebolo možné subsumovať ani pod zákonný dôvod vymedzený v § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku predstavujúci skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu. Hoci zákonodarca výslovne v texte zákona neuviedol, ktoré konkrétne skutočnosti bránia vymáhateľnosti exekučného titulu podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, z dôvodovej správy, literatúry (napr. C.H. Beck, Exekučný poriadok - Komentár, 3. vydanie) i konštantnej judikatúry (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6MCdo 3/2011 z 28.03.2012) vyplýva, že k takým patrí napríklad premlčanie, nedostatok hmotnoprávnej legitímácie, dôvody vyplývajúce z insolvenčného práva, ale aj iné skutočnosti, pre ktoré sa nemala exekúcia vôbec začať (neexistencia exekučného titulu, exekučný titul dosiaľ nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, rozhodnutie nie je materiálne vykonateľné a pod.), a iné. Teda také skutočnosti, o ktorých je ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie zrejme, že bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. S určitosťou však medzi ne nepatrí nemajetnosť povinného, čo vyplýva i z jej osobitnej úpravy v ustanovení § 61n ods. 1 písm. c/ a d/ (podľa toho či ide o právnickú alebo fyzickú osobu), pretože inak by zákonodarca nemal dôvod nemajetnosť ako osobitný dôvod upravovať. Ani podľa predchádzajúcej právnej úpravy nebola nemajetnosť povinného zahrnutá pod všeobecný dôvod zastavenia exekúcie (ak súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý nemožno exekúciu vykonať), ale nemajetnosť bola samostatným dôvodom zastavenia exekúcie (§ 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017). Zastavenie exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného však, ako už vyšší súdny úradník správne uviedol, zákonodarca v konaniach začatých po 01.04.2017 zveril výlučne súdnemu exekútorovi. Súdu neprináleží o otázke, ktorá je jasne upravená zákonom, teda že exekúciu má z dôvodu nemajetnosti zastaviť súdny exekútor, polemizovať. V slovenskom právnom poriadku sa aplikuje zásada lex posterior derogat legi priori (neskorší zákon deroguje skorší zákon). Pokiaľ by súdy neaplikovali účinné znenie zákonných noriem, dopúšťali by sa

svoju vôľu. Keďže exekúciu (v tomto prípade) vedenú na majetok fyzickej osoby súdny exekútor zastaví, ak sa do 5 rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora, nebol dôvod, aby sa súd tvrdenou nemajetnosťou povinného zaoberal, pričom v tomto štádiu nepredstavuje dôvod zastavenia exekúcie ani súdnym exekútorom (podľa § 61n ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku), pretože exekúcia sa začala dňa 07.06.2021 (kedy bolo súdnemu exekútorovi doručené poverenie na vykonanie exekúcie), a teda rozhodná doba 5 rokov doposiaľ neuplynula.

12/ Nakoľko rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka považoval sudca za správne, a to aj s dôrazom na to, že tvrdenie o nemajetnosti povinného (bez ohľadu na to, že povinný k návrhu na zastavenie exekúcie predložil listiny na preukázanie svojej finančnej situácie) sa musí v exekučnom konaní preukázať postupom súdneho exekútora a zároveň nepredstavuje žiadny z dôvodov zastavenia exekúcie súdom podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, sudca sťažnosť povinného voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sp. zn. 32Ek/963/2021 zo dňa 09.11.2021 považoval za nedôvodnú a podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP ju zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (